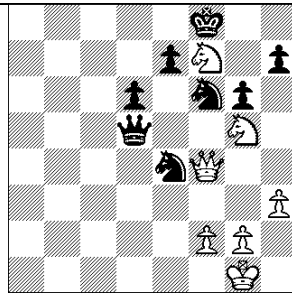
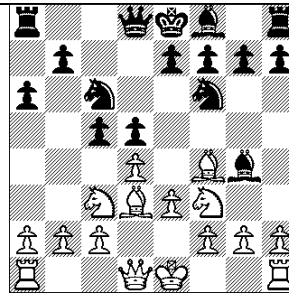
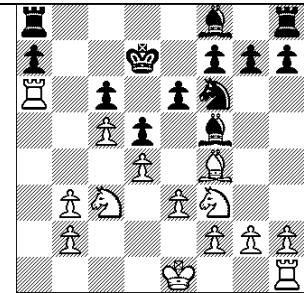

Nagekomen uit ronde 1 deze partij die prima in het vorige bulletin had gepast qua thematiek: we zien een goed samenwerkende dame-paard(en)-combinatie en een knol op f7. Dit paard stond daar echter ditmaal niet zo handig.

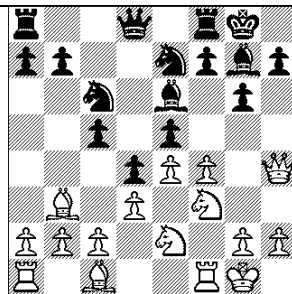

Stelling na 28...Dxd5

Stelling na 6...Lg4

Stelling na 11. Pf3

Selmat Ercan – Yuri Gassner (A)

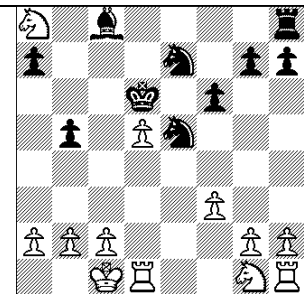
Maar het kwam dan ook van d8 en heeft nog steeds een lange weg te gaan naar een zinvolle toekomst. Na **29. h4?** wordt snel duidelijk dat die toekomst niet meer komt. Yuri dirigeert zijn stukken net zo soepel naar de koning als het meubilair naar de speelzaal: **29...Dd1+ 30. Kh2 Pg4+ 31. Kh3 Pgx f2+ 32. Kh2 Dh1# 0-1**

Hierboven twee ongelukjes: links in groep A waar wit waarschijnlijk het plan had om over te schakelen naar een London-setup. Maar **7. Pe2?** is niet de zet die past bij de Champions League-finale: **7...c4 0-1**. Auke Wilming won zo als eerste. In groep B won Fred Lucas als eerste, die zijn tegenstander in het diagram rechts **11...Ld3?** zag spelen: **12. Pe5+ 1-0**.

In groep C vlogen er niet hele stukken af, maar kort op elkaar twee pionnetjes. De ogenschijnlijk logische ontwikkelzet **11...Le6** werd gecounterd met een matdreiging en extra aanval op het net ontwikkelde stuk...

Stelling na 11...Le6

In de volgende stelling heeft wit een kwaliteit meer, maar wel een ingesloten paard op a8. Of, toch niet? Met een lokzet blijft Matthew, ten koste van een pion, voldoende materiaal voor om eenvoudig tot winst te komen.

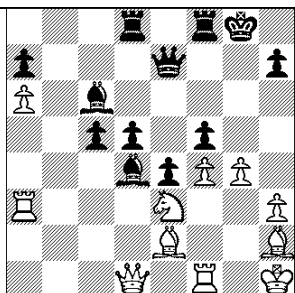
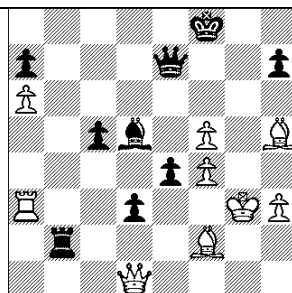

Stelling na 16...b5

Rick van der Toorn – Jip Bakker (C)

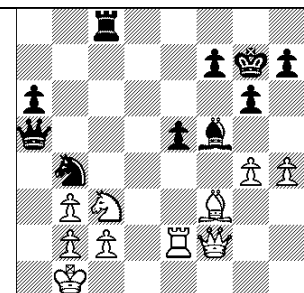
12. Pg5 h6 13. Pxe6 fxe6 14. Lxe6+ Kh7 15. f5 g5. Probeert het gesloten te houden, maar een gepend stuk... **16. Lxg5 1-0** en de snelste winst van groep C.

Matthew Steinberg – Bram Kierkels (C)

17. Pc7. Hadden we tot nu toe vooral paarden op f7 gezien; aan de andere kant van het bord kunnen ze dit ook! **17...Kxc7 18. d6+** en na de 28^e zet werd het **1-0**.

Stelling na 28. g4

Stelling na 64...Kg4

Als we toch bezig zijn met kwaliteiten offeren, dan kan dit fragment ook prima in het bulletin. Een stelling met tegengestelde rokades vraagt erom, en het ziet er kansrijk uit, maar uiteindelijk is het wit wiens aanval doorslaat.

Stelling na 27. g4

Eline Roebers won een wilde partij, waarin zij een stuk en twee kwaliteiten offerde (wit ook nog één!)

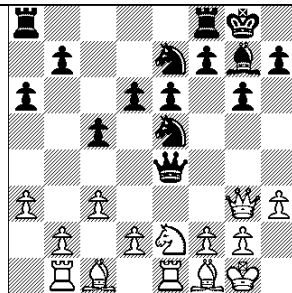
Andres Presa Villa – Eline Roebers (A)

29...Lg7? (beter 29...Lxe3) **30. Pxf5 Txf5**. Dat is één, nummer 2 kwam vanuit het rechterdiagram: **65...Txf2! Kxf2 Dh4+** en winnende aanval: **0-1**.

Kart Laan – Frank Lommers (A)

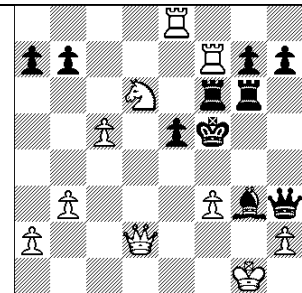
Opmerkelijk hoe het ook hier weer losbrandt direct na de zet g4. Zit er iets speciaals in de lucht vanuit de airco? **27...Txc3 28. bxc3 Da2+ 29. Kc1 Lxc2 30. Txc2 Da1+ 31. Kd2 Pxc2 32. Ld5 f6 33. g5 fxg5 34. hxg5 1-0** want 35. Df7 is niet meer te voorkomen.

Jacco Lind (A) kon de pijn van 18. Ta1 moeten spelen niet meer aan, met daarna een zwart Pd3, Le5, Pf5 etc. als waarschijnlijk vervolg. Evert van Heel hoefde geen tactische moker meer te zoeken en ontving een hand: **0-1**.

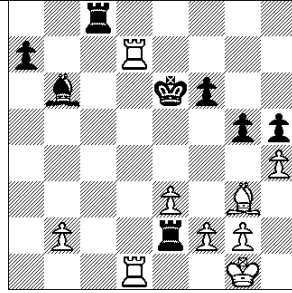
Stelling na 17...Dxe4

Hier staan de witte stukken wat harmonieuzer opgesteld. Gustav ten Kate verraste rating-favoriet Furkan Dengiz en deed dit middels een fraai uitrookmatje in het midden van het bord, gespeeld op het topbord in groep B. **1-0**.

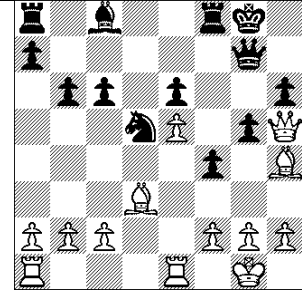
Stelling na 40. Pd6#

Joris Kokje wilde iets te veel forceren en kreeg de rekening gepresenteerd. De eigen koning staat te kwetsbaar, en de torens op de zevende rij doen niet mee in de verdediging. Een mooie overwinning voor Wouter Terlouw!

Stelling na 36. h4

We sluiten dit rondje langs de velden met nóg drie acties van de g-pion: tweemaal als held en eenmaal als schlemiel. Als eerste de negatieve hoofdrol; wellicht in de hoop de looper nog te kunnen redden na een e.p.?

Stelling na 20...Dg7

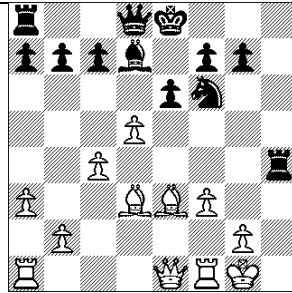
Wouter Terlouw – Joris Kokje (A)

37...Tcc2? 38. T1d6+ Kf5 39. Tf7 Lxe3 40. Tdxf6+ Kg4 41. Kh2! Dreigt f3 mat. **41...gxh4** Maar nu wordt het ook mat, eveneens op fraaie manier: **42. Tg6+ Lg5 43. Tf4# 1-0**.

Freek Bax – Niek Seinen (B)

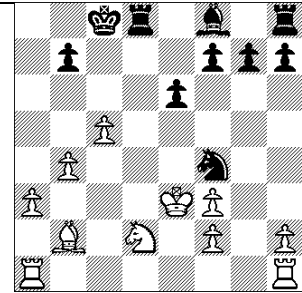
21. g4? Ld7 en zwart ziet ineens een veel waardevollere prooi hulpeloos op h5 staan... nu houdt iets als 22. Lg3 en 23. Dh3 de dame wel in leven, maar het blijft een drama: **0-1**.

Na zijn goede toernooi-start had Polle van Arendonk wel zin in nog meer aanvalsgeweld. Dit keer kwam hij toch van een koude kermis thuis: de toren had niks aan zijn h-lijn en wit nam de regie al snel over met materiaalwinst via: g4.

Stelling na 17. De1

Als toefje op de taart een partij die niet eens genomineerd is door één der spelers, maar hoe zwart hier een matnet vlecht is toch voer voor de schoonheidscommissie! Je moet het maar durven om hier te spelen:

Stelling na 17. Ke3

Roger Labruyere – Polle van Arendonk (A)

17...Ph5 18. Lf2 Tf4 19. De5 Th4 20. g4 Th3 1-0 en daarna gelijk opgegeven. Dame en toren hebben geen toegang en het centrum gaat na dxex ook nog eens op brute wijze open.

Wiebe de Witte – Timo Kroon (B)

17...g5! 18. Lxh8 Td3+ 19. Ke4 f5+ 20. Ke5. En nu de stille zet, die bij het offer al gezien moest worden: **20...Le7!** En mat is onafwendbaar: **21. Pc4 Td5# 0-1**. Een schitterende finish door Timo!

Raymond Chandler

Column Ed van Eeden

Van jongs af aan ben ik een fan van de boeken van Raymond Chandler, vol schaduwrijke steegjes en harde misdadigers, waarin menige zin zo doordringend is als de rooklucht in een schemerige kroeg. Wanneer het even te rustig werd rond zijn vaste hoofdpersoon, detective Philip Marlowe, had de auteur een vast stramien: gewoon twee mannen met pistolen binnen laten komen. Pas toen ik al een heel stapeltje Marlowes had verslonden, las ik ergens dat Chandler een opvallende manier had om zich te ontspannen, afgezien van zijn gebruikelijke alcoholiname. Tussen het schrijven van zijn snedige dialogen door, of als hij worstelde met een plotwending, speelde hij namelijk correspondentieschaak met vrienden. In een van die brieven uit de jaren vijftig – toen de computer deze tak van het spel nog niet om zeep had gebracht – schreef hij aan zijn vriend en uitgever Hamish Hamilton: 'Sorry for the slow play, my chessmen are drunker than I am.' (Sorry voor de vertraagde zet, mijn schaakstukken zijn dronkener dan ik.)